

Gabriela Vránová

Jelikož obrazovka se chlubit tím největším hledištěm a seriály nejvyšší sledovaností, vybavíme si zejména její výraznou účast ve Sňatcích z rozumu, F. L. Věkovi a hlavně její nepřehlédnutelnou učitelku ze seriálu My všichni školou povinni. Její role zde nebyla tak zcela platonická, protože řadu let pedagogicky působí na konzervatoři. Má velkou náklonnost k práci v rozhlase, patří k našim předním recitátorkám. Na mnoha pořadech se podílí také autorsky. Třeba na rozhlasovém cyklu Verše mého srdce.

Domníváte se, že muži to mají v uměleckém světě lehčí než ženy?

Jeden můj přítel divadelník jed-

nou řekl, že osudy žen u divadel jsou tragické. Tehdy mne jeho výrok až zarazil. Dnes, když se kolem sebe rozhlížím, mu dávám bohužel za pravdu. Herečka s sebou nese svoje ženství, které po určité době přestává být vlivem ničivého času atraktivní, a pokud nevyzraje v osobnost, ztrácí rychle body. Pak ještě záleží na tom, aby dostala od dramatika a režiséra příležitost. Je mnohem víc rolí pro starší herce než pro jejich stejně staré kolegyně. Mít tak spisovatelství talent, napsala bych hru sama o sobě. Možná by to byla Nora dnešních dnů, která by ovšem vydržela a pokusila se děti vychovat sama, i bez toho pána a velitele. Jinak jsem se svým ženským údělem spokojena, ne-

bot' z úhlu pohledu našeho syna Ondřeje vím dobře, že i muži mají své problémy.

Který dramatik Je nejbliž vašemu srdci?

Z klasiků snad Henrik Ibsen. Nejen proto, že jsem hrála jeho Noru, ale z toho důvodu, že je to velice zajímavý a stále moderní autor. Takového umělce bychom potřebovali. Ze současných českých dramatiků bych preferovala Oldřicha Daňka a Jiřího Hubače. Jsou báječní, hlavně pro televizi. U nás, na Vinohradech, hrajeme v této sezóně Daňkovu věc - Jak snadné je vládnout. Starého Otce vlasti ztvárnil Viktor Preiss, mladého Lukáš Hlavica. Jinak s nadějí čekám, že napíše něco pro naše divadlo František Pavlíček, od kterého jsem si s potěšením

přečetla překvapivě krásnou knížku vzpomínek na dětství.

Máte dojem, že jste si nějakou roli odpykala?

Před čtvrt stoletím, byla jsem právě s Ondrou v šestinedělí (o nějaké mateřské dovolené nemohla být ani řeč), mi zatelefonoval tehdejší ředitel Vinohradského divadla s tím, jestli bych hrála Irenu ve Vančurově Josefíně. "Páni, takovou protivnou slečinku mám hrát zrovna já?", rozmrzela jsem se. Ale vzápětí mně pan ředitel zano-

scénář, nedalo mně, abych nezažádala autorce a zeptala se: "To byla vaše volba, paní Zinnerová?" A ona odpověděla diplomaticky: "Byl to náš společný tip, vy, paní Vránová, jste totiž herečka, která tuto věc dokáže." Leccos se ve mně vzpíralo; mažete mi med kolem pusy, říkáte mi, ale pak jsem si uvědomila, že je to herecký úkol, jakási výzva a že rozšiřuji svůj herecký rejstřík. Tudíž jsem se s Hajskou skutečně poprala, vklouzla do kůže zamírně, pro muže nepřitažlivé ženské

Toleranci, porozumění, věrnost. Mám na mysli věrnost srdce, spolehlivost, aby člověka podržel v pravý čas, kdy to nejvíc potřebuje. Nesnesla bych vedle sebe někoho, kdo se neopírá o svou práci a neměl by také pochopení pro práci moji. V tomto ohledu jsem měla štěstí.

Nevidilo vám, že v pražském divadelním světě funguje Pyšná princezna stejného příjmení? Nebyla jste v pokušení zavést se pod Jinou firmou?

toval sladkou hudbou do mé rozhárané duše: "Potom hned budete hrát Markétku ve Faustovi." Zajížděla jsem a vykřikla spontánně: "Tak já to беру, šéfe!" Kritika mne pak za roli Ireny pochválila, takže se nakonec vše v dobré obrátilo. Jako další odpykanou postavu bych mohla uvést vaši učitelkou jmenovkyni ze seriálu My všichni školou povinni.

Však mně taky tenkrát Jakýsi vtipálek přilepil na dveře redakce výstřížek s palcovým titulkem Poprala se s Hajskou! Visel tam dlouho.

Vidíte a vy vzdor varování i bere- te všechno na lehkou váhu ariskujete v tomto okamžiku ublížení na zdraví.

Riziko povolání.

Když jsem si tehdy přečetla

a velice brzy jsem se do kýžené polohy dostala. Dodatečně mne překvapilo, kolik krásných dopisů-ohlasů na tuto roli od diváků přišlo.

Máte v duši plnění koutek pro rekviem za role, s nimiž jste se minula?

Ráda bych si zahrála takovou Marii Stuartovnu. Kdysijsem mocně toužila po Líze z Obchodníka s deštěm. V době, kdy se u nás Obchodník hrál, jsem byla vážně nemocná, takže bych ji tak jako tak hrát nemohla. Můj muž mne tenkrát konejšil: "Ale Gábi, ty jsi moc hezká na tu figuru." Je to samozřejmě nesmysl, ale s úsměvem si vybavuji, jak mě chtěl manžel utěšit.

Jaké vlastnosti považujete u mužů za nejdůležitější?

Brzo po příchodu do hlavního města jsem byla ve Filmovém klubu představena nedávno zesnulé paní Maryčce Rosůlkové. Tato zkušená herečka dala najevo určité pochybnosti: "Bože, Gábinko, je to hrozné, ale budete si muset dát změnit jméno." A já tehdy, věrná rodinným tradicím, jsem se vzepřela: "Nene, já do toho půjdu." Chtěla jsem za každou cenu zachovat jméno milovaného tatínka. "V tom případě pozor na věc," radila mi starší kolegyně paní Rosůlková: "Vždyt ta Alenka je dobrá herečka."

Zaplatpánbůh, obhájily jsme se obě. I když to pro mne zpočátku bylo právě kvůli vybojování vlastní identity o to těžší.

ZLATA HAJSKÁ

Foto Dagmar Hájkové